

**Curtea Supremă de Justiție**

**DECIZIE**

**26 septembrie 2018**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:  
Președinte – Vladimir Timofti,  
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 iunie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2018, în cauza penală în privința lui

*Popov Cristian xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.*

***Termenul de examinare a cauzei:***

*Prima instanță: 10.01.2014 - 19.06.2017;*

*Instanță de apel: 13.07.2017 - 05.03.2018;*

*Instanță de recurs: 11.06.2018 - 26.09.2018.*

**A C O N S T A T A T :**

**1.** Prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 19 iunie 2017, Popov Cristian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de:

- art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, episodul din 09 decembrie 2013 și în baza art.60 Cod penal, a fost liberat de răspundere penală cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală;

- art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, episodul din 29 octombrie 2014 și în baza art.60 Cod penal, a fost liberat de răspundere penală cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală;

- art.290 alin.(1) Cod penal, episodul din 29 octombrie 2014 și în baza art.60 Cod penal, a fost liberat de răspundere penală cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Tracenco Victor însă în privința acestuia hotărârile judecătorești cu recurs ordinar nu se contestă.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Sîrbu Ion și dispusă încasarea în mod solidar de la Popov Cristian și Tracenco Victor în beneficiul lui Sîrbu Ion suma de 40 605 lei cu titlu de prejudiciu material.

**2.** Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Popov Cristian la 09 decembrie 2013, aproximativ la ora 11:30, împreună cu o altă persoană, în urma

înțelegerii prealabile, aflându-se pe xxxxx, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, folosindu-se de faptul că nu erau observați de nimeni, s-au apropiat de automobilul de model „Wolkswagen Passat”, cu n/î xxxxx, care aparține cet. Mudrea Cristina și era parcat fără supraveghere lângă blocul locativ, deteriorând geamul ușii din spate din partea dreaptă, au pătruns în automobil de unde au sustras pe ascuns o geantă pentru copii la prețul de 290 lei, o geantă din piele de culoare neagră la prețul de 5 026 lei, în care se afla un portmoneu de modelul „Carolina Herera” la prețul de 3 231 lei, bani în sumă totală de 30 000 lei, 500 euro, echivalentul a 8 975,15 lei, 100 lei românești, echivalentul 403 lei, un dolar SUA echivalentul a 13 lei, un Stick USB la prețul de 120 lei, permis de conducere, buletin de identitate și două carduri bancare pe numele Mudrea Cristina, apoi, cu cele sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate Mudrea Cristina daune în proporții considerabile, în sumă totală de 48 058,15 lei.

Tot el, la 29 octombrie 2014, între orele 10:30-11:10, prin înțelegere prealabilă și în comun acord cu o altă persoană, urmărind scopul de a sustrage bunurile altei persoane, intenționat, pe ascuns, prin deteriorarea geamului lateral din spate, au pătruns în automobilul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu n/î xxxxx, care aparținea cet. Sîrbu Ion și care era parcat pe str. Socoleni, 12, mun. Chișinău, de unde au sustras pe ascuns o geantă de culoare neagră cu inscripția „Langsa” la prețul de 300 lei, în care se aflau bani în sumă de 31 250 lei, 500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 9 355,7 lei, un pistol de model „Baikal-442” cu nr. xxxxx, cu încărcător și cu 12 cartușe cu calibru de 9 mm în valoare totală de 4 600 lei, o husă pentru pistol de culoare neagră cu inscripția „Original” la prețul de 300 lei, un Stick de model „Apacer” la preț de 140 lei, o gentuță de culoare neagră cu două fermoare la prețul de 50 lei, o coroană dentară la prețul de 380 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie suma de 7 110,33 lei, ștampila de la firma SRL „Demi Alitora”, un carnet de student de la ASEM, mandatul pe automobilul de model „Suzuki Grand Vitara” cu n/î xxxxx, permisul de port armă nr.21/1407, buletinul de identitate, permisul de conducere, toate fiind pe numele lui Sîrbu Ion, după care cu bunurile sustrate s-au ascuns de la locul săvârșirii faptei, cauzând părții vătămate Sîrbu Ion o daună materială în proporții mari, în sumă totală de 53 106,03 lei.

Tot el, la 29 octombrie 2014, între orele 10:30-11:10, prin înțelegere prealabilă și în comun acord cu o altă persoană, pe ascuns, prin deteriorarea geamului lateral din spate, a pătruns în automobilul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu n/î xxxxx, care aparținea cet. Sîrbu Ion, ce era parcat pe str. Socoleni, 12, mun. Chișinău, de unde a sustras un pistol de model „Baikal-442”, cu nr. xxxxx, cu încărcător și cu 12 cartușe cu calibru de 9 mm și alte bunuri în sumă totală 53 106,03 lei, după care cu bunurile sustrate s-a ascuns de la locul săvârșirii infracțiunii.

Ulterior, la 30 octombrie 2014, pistolul de model „Baikal-442” cu nr. xxxxx, cu 8 cartușe «9 x 18 ЛПЗ» cu calibru de 9 mm, împreună cu alte bunuri sustrate au fost ridicate în cadrul cercetării la fața locului pe teritoriul curții grădiniței de pe adresa str. Ceucari, 6, mun. Chișinău, acestea fiind examinate și anexate ca corpuri delictive la materialele cauzei penale nr.2014022689 pornite pe cazul de furt vizat.

În același timp, în temeiul încheierii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 11 noiembrie 2014 a fost efectuată o percheziție la domiciliul minorului Popov Cristian de pe adresa xxxxx, unde potrivit procesului-verbal din 05 decembrie 2014 au fost depistate două cartușe «9 x 18 III3» cu calibrul de 9 mm, care au fost examinate și anexate în calitate de corpuri delictive la cauza penală nr.2014022689.

Potrivit raportului de expertiză nr.864 din 29 ianuarie 2015, cartușele vizate fac parte din categoria muniției, fiind cartușe cu calibrul 9x18 mm cu lovitură centrală, cu miez de metal moale, confecționate industrial și fiind utile pentru efectuarea tragerilor din pistoale.

**3. Procurorii Dulgheru Andrei și Barbă Stela** au contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Popov Cristian să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, episodul din 09 decembrie 2013, la 1 an 6 luni închisoare;

- art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, episodul din 29 octombrie 2014, la 1 an 6 luni închisoare;

- art.290 alin.(1) lit. b), c), d) Cod penal, episodul din 29 octombrie 2014, la 8 luni închisoare.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili pedeapsa sub formă de 2 ani 10 luni închisoare.

În baza art.85 alin.(1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, a adăuga parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 05 august 2016 și a-i aplica pedeapsa definitivă 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Să fie admise acțiunile civile ale părților vătămate.

În motivarea cerințelor sale, apelanții au invocat că, instanța de judecată, a emis o sentință ilegală, ce ține de încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, or, art.60 alin.(4) Cod penal, prevede că prescripția se v-a întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1) persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi și prin urmare, termenul de prescripție nu a expirat.

**3.1. Avocatul Zadorojnii Andrei în numele inculpatului** a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea apelului a invocat că, probele examinate în cadrul judecării cauzei nu dovedesc vinovăția inculpatului. Pe episodul din 09 decembrie 2013, declarațiile părții vătămate Mudrea Cristina sunt relevante doar referitor la timpul și locul comiterii infracțiunii, deoarece aceasta nu a putut explica de unde a apărut această sumă de bani, cui aparține (adică ei personal sau firmei). Fiind obligată de către instanță să prezinte documentele contabile pentru a demonstra volumul, apartenența și proveniența acestei sume, Mudrea Cristina nu s-a prezentat în instanță, nici nu a transmis actele solicitate prin intermediul avocatului său, dând dovadă de inexistența

acestei sume. De asemenea nu s-a confirmat faptul sustragerii banilor în valută străină în sumă de 500 euro și în sumă de 100 RON.

Prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.12.2013, s-a fixat doar faptul deteriorării geamului automobilului cet. Mudrea Cristina, iar valoarea bunurilor sustrase nu a fost demonstrată.

Pe episodul din 29 octombrie 2014, la fel, sumele de 30 000 lei și 500 Euro nu au fost confirmate. Inițial partea vătămată a declarat prin plângerea depusă și prin declarațiile consemnate în procesul-verbal de audiere doar suma de 34 900 lei, însă ulterior, peste 2 luni (după efectuarea percheziției la Popov Cristian) a depus cererea prin care a majorat suma pagubei cauzate până la 53 106 lei. Astfel, partea vătămată fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pentru declarațiile false și audiată în această calitate a indicat suma de 34 900 lei, cererea acesteia în lipsa audierii nu are caracter probatoriu.

Din imaginile video vizualizate în ședință nu sunt observate careva secvențe de participare a lui Popov Cristian, deci nu au fost prezentate probe concludente, pertinente și utile care pot servi la constatarea faptului participării inculpatului la sustragerile incriminate.

Totodată, percheziția la domiciliul lui Popov Cristian, care era minor, a fost efectuată cu încălcări grave, iar procesul-verbal de percheziție este lovit de nulitate, or, contrar indicațiilor stipulate prin încheierea judecătorului de instrucție din 11 noiembrie 2014, precum și prevederilor legii procesual penale în vigoare la acel moment (art.270 Cod de procedură penală), exercitarea urmăririi penale și în special percheziția urma să fie efectuată de către procuror, însă procurorul nu a participat la percheziție. Nici participarea apărătorului nu a fost asigurată.

În continuarea acțiunilor sale ilegale, colaboratorii de poliție, în special un polițist care nu are statut de ofițer de urmărire penală și care respectiv nu a fost inclus în grupul de ofițeri de urmărire penală, a „găsit” 2 cartușe. Acest moment nu a fost observat de careva din participanții la percheziție.

În cadrul examinării cauzei în instanța de judecată corpuri delictive nu au fost prezentate.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile, cu menținerea sentinței în privința lui Popov Cristian.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, urmărirea penală și judecarea cauzei în fond s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu a constatat încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

Sentina cuprinde elementele definiției condamnării inculpatului Popov Cristian prevăzute de art.394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, fiind descrise faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii lor, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului, concomitent, fiind relevate, analizate și corect apreciate probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care au fost respinse probele prezentate în sprijinul apărării.

În contextul evaluării activității cu privire la aprecierea probelor administrate în

cauză, instanța de apel a fost solidară cu concluziile primei instanțe, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate pe episoadele din 09 decembrie 2013 ce vizează partea vătămată Mudrea Cristina și din 29 octombrie 2014 ce vizează partea vătămată Sîrbu Ion - este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal, iar faptele acestuia întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

Criticile invocate în apelul avocatului cu privire la aprecierea probelor de către prima instanță, reprezintă opinia subiectivă a părții apărării.

Motivele, precum că inculpatul Popov Cristian nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor imputate, instanța de apel le-a respins ca nefondate, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunilor respective de către acesta.

La fel, instanța de apel a respins ca nefondate motivele invocate de avocatul Zadorojnîi Andrei precum că, pe episodul din 09 decembrie 2013 partea acuzării nu a demonstrat suma sustrasă din automobilul de model „Volkswagen” ce-i aparține părții vătămate Mudrea Cristina, or, potrivit procesului-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 09 decembrie 2013, Mudrea Cristina fiind preîntâmpinată conform art.311 Cod penal pentru răspunderea ce o poartă, în caz de denunț cu bună știință fals, a comunicat organului că, la data sus indicată, din automobil, i-au fost sustrase bunuri și bani în sumă de 30 000 lei și 500 euro.

Tot din aceste considerente, au fost respinse și argumentele avocatului că, probele acumulate pe episodul din 29 octombrie 2014 nu confirmă suma sustrasă de la partea vătămată Sîrbu Ion, deoarece ultimul a indicat despre prejudiciul cauzat prin infracțiune fiind preîntâmpinat conform art.311 Cod penal pentru răspunderea ce o poartă, în caz că denunțul este cu bună știință fals.

Astfel, instanța de apel a indicat că, conform probatoriului administrat în cauză, se confirmă că din automobilul de model „Suzuki Grand Vitara” au fost sustrași bani și bunuri, inclusiv un pistol de model „Baikal - 422” cu nr. xxxxx, ulterior, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 30 octombrie 2014, a fost depistat pistolul vizat și opt cartușe.

Potrivit procesului-verbal de examinare a obiectelor din 04 noiembrie 2014 au fost supuse examinării 4 cartușe care conțin inscripția „S&B 9mm” și altele cu inscripția „ПП3 9mm”. Asemenea cartușe, potrivit proceselor-verbale de percheziție din 05 decembrie 2014 și 08 decembrie 2014 au fost găsite la domiciliul inculpatului Popov Cristian.

Motivele invocate în apelul avocatului, precum că acțiunile de urmărire penală pe episoadele ce vizează părțile vătămate Sîrbu Ion și Mudrea Cristina s-au desfășurat cu încălcarea normelor de procedură penală, au fost respinse ca nefondate, deoarece urmărirea penală pe episoadele respective s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și nu au fost constatate încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, prin prisma art.251 Cod de procedură penală, toate actele fiind întocmite în conformitate cu prevederile art.art.281, 282, 296, 297 Cod de procedură penală.

Totodată, în procesele-verbale de informare despre terminarea urmăririi penale

din 19 decembrie 2013 (f.d.82 vol. II) și din 24 decembrie 2014 (f.d.172 vol. I), precum și în procesele-verbale de prezentare a materialelor de urmărire penală din 19 decembrie 2013 (f.d.83 vol. II) și din 24 decembrie 2014 (f.d.175 vol. I) nu au fost înaintate cereri sau obiecții asupra actelor procesuale.

Cu privire la motivele invocate în apelul procurorului, ce vizează încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală din considerentul că prescripția a fost întreruptă în rezultatul săvârșirii de noi infracțiuni, au fost apreciate ca fiind nefondate. Inculpatul a săvârșit infracțiunile prevăzute la art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, la 09 decembrie 2013; art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, la 29 octombrie 2014; art.290 alin.(1) Cod penal, la 29 octombrie 2014, astfel, termenul de prescripție a tragerii la răspundere penală începe din 29 octombrie 2014.

Conform art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunile reținute în sarcina inculpatului se clasifică ca fiind mai puțin grave, deci, ținând cont de prevederile art.art.53 lit. g), 60 alin.(1) lit. b), (2), (4) Cod penal, prima instanță corect a dispus liberarea de răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor vizate, din motivul că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată în procesul penal a fost soluționată în conformitate cu prevederile art.387 Cod de procedură penală.

În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța a apreciat că nu există alte temeiuri de a interveni în sentință.

**5. Avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului**, în temeiul pct.6), 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora în partea condamnării lui Popov Cristian cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, apărarea a indicat în cererea de apel lipsa probelor concrete (pertinente și admisibile) ce nu dovedesc vinovăția inculpatului Popov Cristian, însă instanța de apel a indicat în decizia sa, că „nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță”, fără a motiva decizia luată, fără a arăta în mod concret la împrejurările, care confirmă o acuzație penală, prin ce nu permite apărării să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs, or, instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art.6 §1 al Convenției, iar instanța superioară nu este în drept doar a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Prin urmare, au rămas neexplicate argumentele invocate de avocat precum că pe episodul de învinuire din 09 decembrie 2013 partea acuzării nu a demonstrat suma sustrasă din automobilul de model „Volkswagen” ce aparține părții vătămate Mudrea Cristina, or, ea personal nici nu a putut explica de unde a apărut această sumă de bani, cui aparține (adică ei personal sau firmei). Fiind obligată de către instanța să prezinte documentele contabile pentru a demonstra volumul, apartenența și proveniența sumei pretinse, Mudrea Cristina nu s-a prezentat în instanță și nici nu a transmis actele solicitate prin intermediul avocatului său, dând dovadă de inexistența acestei sume.

Instanțele inferioare, contrar prevederilor art.art.27, 101, 414 Cod de procedură

penală, au prezumat fără careva temei, că părțile vătămate Mudrea Cristina și Sîrbu Ion corect au indicat sumele sustrase, bazându-se exclusiv pe faptul, că acestea au fost preîntâmpinate conform art.311 Cod penal pentru răspundere în caz de denunț cu bună știință fals, însă legea prevede, că nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Instanța nu s-a expus integral și multilateral asupra apelului declarat în interesele lui Popov Cristian, decizia cuprinde doar fraze generale, lipsind motivarea de respingere a invocărilor apărării din apel, ce se egalează cu neexaminarea apelului în fond.

Susține apărarea că, instanța de apel a încălcat grav principiul contradictorialității în procesul penal prevăzut la art.24 Cod de procedură penală, precum și dreptul inculpatului prevăzut la art.6 § 1, § 2 din Convenție, or, apelurile declarate au fost examinate pur formal, tendențios și unilateral, nu au fost clarificate care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, fiind adoptată o soluție neargumentată la modul cuvenit.

6. Asupra recursului declarat, a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a menținut sentința primei instanțe.

7. Verificând argumentele invocate în recursul declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeuri pentru recurs stipulate art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, exprimându-și dezacordul cu soluția instanțelor de fond privind condamnarea inculpatului.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate, Colegiul constată că acest temeuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecății.

Or, instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că instanțele de fond, contrar celor invocate de recurent, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Popov Cristian în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.186 alin.(2) lit. b), c), d), 290 alin.(1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct.5. al prezentei decizii, prin care susține că inculpatul Popov Cristian nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor imputate, acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului înaintat, se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede, că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică, că pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, ori, în fapt și în drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță, deoarece în cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.

Finlandei).

Totodată, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate argumentele recurentului, precum că, *apărarea a invocat în cererea de apel lipsa probelor concrete ce nu dovedesc vinovăția inculpatului, însă instanța a indicat în decizia sa, că „nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță”, fără a motiva decizia luată, fără a arăta în mod concret la împrejurările, care confirmă o acuzație penală, prin ce nu permite apărării să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs, or instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art.6 §1 al Convenției, iar instanța superioară nu este în drept doar a relua motivele jurisdicției de primă instanță și că, instanța de apel a încălcat grav principiul contradictorialității în procesul penal prevăzut la art.24 Cod de procedură penală, precum și dreptul inculpatului prevăzut la art.6 § 1, § 2 din Convenție, or apelurile declarate au fost examinate pur formal, tendențios și unilateral, nu au fost clarificate care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, fiind adoptată o soluție neargumentată la modul cuvenit.*

Astfel, Colegiul penal menționează că, deși art.6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, totodată Curtea Europeană a clarificat că acest lucru nu impune formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (hotărârea CtEDO Van de Hurk vs. Olanda).

Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor fiecărei cauze în parte (hotărârea CtEDO Hiro Balani vs. Spania).

Din atare considerente, instanța de recurs opinează că, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul avocatului și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, nefiind încălcate drepturile inculpatului Popov Cristian prevăzute la art.6 § 1, § 2 CțEDO.

La fel, argumentul recurentului precum că, instanțele de fond contrar prevederilor art.art.27, 101, 414 Cod de procedură penală, au prezumat fără careva temei, că părțile vătămate Mudrea Cristina și Sîrbu Ion corect au indicat sumele sustrase, bazându-se exclusiv pe faptul, că acestea au fost preîntâmpinate conform art.311 Cod penal pentru răspundere în caz de denunț cu bună știință fals, însă legea prevede, că nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, urmează a fi respins ca declarativ, deoarece instanțele de fond au respectat prevederile art.art.27, 101 Cod de procedură penală și nici o probă nu a fost dinainte apreciată.

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apel, nu a admis o eroare gravă de fapt, în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

**8.** În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

**DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2018, în cauza penală în privința lui *Popov Cristian xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 octombrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac